

Arrest

nr. 77 384 van 16 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, en Ajsa HALLILOVIC, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 16 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de procedure

De bestreden beslissing ten aanzien van de eerste verzoekende partij A.A., verzoeker, werd blijkens de brief van 7 februari 2012 (rechtsplegingsdossier, stuk 6) van verweerder ingetrokken. Het beroep tegen deze beslissing is derhalve zonder voorwerp.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt ten aanzien van de tweede verzoekende partij H.A., verzoekster, als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Bosnische Moslim afkomstig uit de gemeente Jezero (Republika Srpska). U beschikt over de Bosnische nationaliteit. Ten tijde van de oorlog bekeerde uw broer Samir zich tot het wahabisme. Hij eiste dat u een hoofddoek droeg en hij sloeg u. Na de oorlog, in 1996, diende u een klacht in tegen uw broer. U wendde zich zowel tot de politie van Jezero (Republika Srpska) als tot de politie van Jajce (Federatie van Moslims en Kroaten) maar u werd niet geholpen. In 2003 huwde u in Bosnië met (S.H.), eveneens een Bosnische Moslim met de Noorse nationaliteit. U vestigde zich bij hem in Noorwegen. Het huwelijk liep echter spaak, waardoor u uw verblijfsstatus in Noorwegen verloor. U belde uw broer vanuit Noorwegen om hem in te lichten. Hij antwoordde dat hij u zou vermoorden indien u naar Bosnië zou terugkeren. In 2004 reisde u naar Bosnië. U had geen contact meer met uw broer. Na tien dagen keerde u terug naar Noorwegen waar u asiel aanvraagde. U kreeg een weigeringsbeslissing en in december 2005 reisde u naar Turkije. U verbleef er illegaal en werkte er illegaal. In 2006 ontmoette u daar uw huidige partner, (A.A.) (O.V. 6.507.374), een Iraaks staatsburger van Koerdische origine. Jullie begonnen een relatie en huwden traditioneel in een moskee in Turkije. U raakte zwanger en trachtte illegaal vanuit Turkije naar familie in Zweden te reizen om daar te bevallen. Onderweg werd u echter aangehouden in Noorwegen. U verbleef er in een opvangcentrum voor asielzoekers en u kreeg na enkele maanden een weigeringsbeslissing. Daarna keerde u illegaal terug naar uw partner in Turkije. Uiteindelijk bent u thuis bevallen in Turkije. Omdat u en uw partner beiden illegaal in Turkije verbleven deden jullie geen enkele poging om het kind te registreren en/of een bewijs van zijn geboorte te bekomen. Uiteindelijk beslisten jullie om Turkije te verlaten. Op 13 oktober 2009 diende u in België een asielaanvraag in. U verklaarde niet naar Bosnië te kunnen terugkeren omdat u vreest dat uw broer u iets zal aandoen. Verder haalde u aan dat u niet in het bezit bent van enig document mbt uw kind. U beschikt over een in 2008 verlopen Bosnisch paspoort dat geannuleerd werd, een echtscheidingsakte afgeleverd door de Noorse autoriteiten, en een arbeidsboekje uit Bosnië.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde niet naar Bosnië te kunnen terugkeren omdat u vreest dat uw broer Samir, die zich bekeerd heeft tot het wahabisme, u iets zou aandoen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u sinds 2003 geen contact meer heeft gehad met uw broer. U bent ook niet op de hoogte van zijn huidige verblijfplaats (CGVS, p. 6 t/m 8). Uw vrees dat hij u anno 2011 iets zou willen aandoen is dan ook louter een persoonlijke veronderstelling.

U heeft bovendien geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u omwille van bovengenoemde problemen onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze moeilijkheden in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming van uw autoriteiten. Zo hebt u zelf nooit problemen gekend met de Bosnische autoriteiten (CGVS p. 5). U verklaarde weliswaar dat u in 1996 twee maal een beroep deed op de politie, maar dat u noch in Republika Srpska, noch in de Federatie van Moslims en Kroaten geholpen werd. Daarna deed u nooit meer een beroep op uw autoriteiten (CGVS, p. 6 en 7). Er dient in dit verband echter opgemerkt te worden dat het gewapend conflict in Bosnië anno 1996 pas geëindigd was. De veiligheidssituatie in Bosnië is sindsdien fundamenteel gewijzigd. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat- generaal blijkt dat hoewel er binnen de Bosnische politie nog cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, de politie erin slaagt om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. Hiervoor wordt ze op vlak van dagelijkse ordehandhaving en de bestrijding van de georganiseerde misdaad en de wijdverbreide corruptie geadviseerd door de European Union Police Mission (EUPM). De afgelopen jaren stelt de EUPM een gestage vooruitgang vast inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Bovendien treden de Bosnische autoriteiten wel degelijk op tegen moslim extremisten. Zo voerde de politie in februari 2010, onder de naam “operation Light” met meer dan zeshonderd manschappen, een raid uit op het geïsoleerde Noord-Bosnische dorp Gornja Maoca (district Brcko), een thuisbasis van de Wahabiegemeenschap. Er werd een grote hoeveelheid wapen, munitie, explosieven, militaire uniformen, cd's en dvd's in het Arabisch en een grote hoeveelheid baar geld in beslaggenomen. Verschillende prominente personen, waaronder leider sjeik Nusret Imamovic, werden opgepakt. Motivatie voor de inval was dat de Wahabieten aanzetten tot etnische, raciale en religieuze intolerantie en zo bedreiging vormen voor de constitutionele orde en territoriale integriteit van Bosnië-Herzegovina. Van tijd tot tijd worden er nog Wahabisme-aanhangers voor deze of gene feiten gelinkt aan destabiliserende activiteiten gearresteerd.

Verder blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat, voor het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er

verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt ondermeer uit het feit dat de burger die een klacht over het optreden van de politie heeft terecht kan bij het Public Complaint Bureau. Deze dienst brengt de ingediende klachten over naar de zogenaamde PSU's (Professional Standards Units) die functioneren als interne onderzoekseenheden binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken van de beide entiteiten (Servische Republiek, Moslim-Kroatische Federatie) en in het Brcko District. Het Public Complaint Bureau superviseert tevens het door de PSU's gevoerde onderzoek. Het bestaan van deze units heeft ertoe geleid dat er standaardprocedures werden uitgewerkt om klachten in verband met politiewangedrag in te stellen en politiemensen te straffen. Deze PSU's werken wel degelijk en hun optreden heeft in het verleden al meermaals geleid tot een veroordeling van politiemensen. Voorts kan elke Bosniër met een klacht terecht bij de Ombudsman, die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgt. Ten slotte zijn er in Bosnië Herzegovina verschillende NGO's actief die een belangrijke rol spelen bij het verdedigen van de mensenrechten. Zo beschikt de NGO Vaša Prava BiH over een netwerk van zestien rechtsbijstandkantoren en zestig mobiele teams en verleent ze gratis rechtsbijstand. Haar activiteiten gaan van het publiceren van brochures tot het aanhangig maken van specifieke zaken bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Daarnaast speelt ook het Helsinki Committee for Human Rights in beide Bosnische deelentiteiten een sleutelrol. Ze doet dit door middel van het verspreiden van informatie, het aanklagen van wantoestanden, de publicatie van rapporten en het organiseren van debatten, en rechtsbijstand. Ik meen dan ook dat in Bosnië-Herzegovina anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Bijkomend voegde u toe dat uw kind nergens geregistreerd werd en dat u bijgevolg bij een terugkeer naar Bosnië niet kan bewijzen dat u de moeder bent (CGVS, p. 9). Om uw kind alsnog in Bosnië te registreren en te laten vaststellen dat u de moeder bent dient u echter de geëigende procedures aan te wenden. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw zoon op basis van de bepalingen van de Bosnische nationaliteitswet het Bosnische staatsburgerschap probleemloos kan verkrijgen.

Tot slot is het uiterst bevreemdend dat u niet zou beschikken over een geldig Bosnisch paspoort. U verklaarde dat u in België naar de Bosnische ambassade bent gegaan maar dat u het paspoort nog niet had gekregen omdat er nog bepaalde administratieve handelingen moesten verricht worden (CGVS, p. 5). Dat een paspoort door de autoriteiten ongeldig werd gemaakt middels een stempel wijst er echter op dat er een nieuw paspoort is afgeleverd.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat tav uw partner (A.A.) eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteit, echtscheiding en het feit dat u in Bosnië gewerkt heeft. Deze gegevens worden door mij niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster werpt in een enig middel een schending op van de materiële motiveringsplicht alsook van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster verwijst naar de Bosnische immigratiewetgeving.

Verzoekster merkt voorts op dat zij en haar partner overeenkomstig artikel 8 EVRM het recht hebben op een gezinsleven. Verzoekster meent dan ook, gezien zij en haar partner niet samen naar Bosnië kunnen terugkeren, minstens in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoekster voert geen verweer ten aanzien van de bestreden beslissing waar deze stelt dat haar vrees ten aanzien van haar broer een persoonlijke veronderstelling is, dat zij omwille van de aangehaalde

problemen beroep kan doen op de bescherming van de Bosnische autoriteiten en dat haar zoon zich krachtens de Bosnische nationaliteitswet kan registreren.

De verwijzing naar de Bosnische immigratiewetgeving is in haar hoofde niet dienstig aangezien zij de Bosnische nationaliteit heeft.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.2. Artikel 8 EVRM kan niet dienstig ingeroepen worden in het kader van een procedure die opgestart werd door een asielaanvraag en waarbij de vluchtelingenstatus, overeenkomstig het Verdrag van Genève en 48/3 van de vreemdelingenwet, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te worden onderzocht. De bestreden beslissing betreft een oordeel over de asielaanvraag en geen verwijderingsmaatregel zodat de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig kan worden ingeroepen.

Verzoekster toont niet aan dat het niet toekennen van het subsidair beschermingsstatuut op zich leidt tot de feitelijke scheiding van het gezin.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep van de eerste verzoekende partij wordt verworpen.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de tweede verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de tweede verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS